

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-1.720.11.2019.DP

Warszawa, 11 września 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/42/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy 3DL GAJA II LUX, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Spółdzielnia Inwalidów „ODRODZENIE” z siedzibą w miejscowości Olesno, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. sofy 3DL GAJA II LUX, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Spółdzielnia Inwalidów „ODRODZENIE” z siedzibą w miejscowości Olesno karę pieniężną w wysokości 5000 (słownie: pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 27 grudnia 2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący sofy 3DL GAJA II LUX (dalej jako: „sofa”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Spółdzielnia Inwalidów „ODRODZENIE” z siedzibą w miejscowości Olesno.

Zakwestionowany produkt to tapicerowany mebel o konstrukcji skrzyniowo-szkieletowej, w kolorze szarym o wymiarach: wys. 77 x szer. 210 cm x gł. 93 cm. Sofa posiada miejsce do siedzenia dla 2-3 osób oraz leżenia/spania dla 2 osób. Powierzchnia przeznaczona do spania (150 cm x 200 cm) składa się z dwóch części ruchomych, tj. z oparcia o wymiarach ok. 74 cm x 210 cm, zamocowanego do tylnej oskrzyni trzema zawiasami oraz leżyska (siedziska) o wymiarach ok. 76 cm x 210 cm, podnoszonego i wysuwanego do przodu na automacie wspomagającym rozkładanie tj. metalowych podnośnikach ze sprężynami, przymocowanych do oskrzyń krótkich pojemnika na pościel. Warstwę sprężynującą stanowią sprężyny typu bonell. Sofa posiada dodatkowe cztery poduchy (dwie duże i dwie prostokątne poduchy - podłokietniki) oraz pojemnik (skrzynię) na pościel. Podstawę sofy stanowią metalowe nogi. Część stanowiąca siedzisko opiera się z przodu na wykonanej z płyty ramie – pokrytej tapicerką i wzmocnioną listwami drewnianymi, stanowiącą podparcie po jego wysunięciu. Wszystkie elementy produktu są tapicerowane. Elementy skrzyni pojemnika wykonane są z materiałów płytowych drewnopochodnych (płyty lakierowanej). Środek skrzyni i narożniki wzmocniono drewnianymi listwami. Do wsuwania w przód i jednoczesnego podnoszenia siedziska sofy zastosowano po obu stronach skrzyni dwa mechanizmy wspomagające wraz ze sprężynami. Składane oparcie zamocowane jest do skrzyni za pomocą trzech zawiasów, umożliwiających ustawienie pionowe i poziome oparcia, które są skrajnie zamocowane do dłuższych boków skrzyni i do dolnej części oparcia. Skrajna, ruchoma część leżyska (stanowiąca oparcie po ustawieniu do pozycji pionowej) po rozłożeniu do pozycji spania/leżenia nie posiada podparcia. Odległość od brzegu skrajnej części leżyska, niczym niepodpartego, do miejsca mocowania do skrzyni wynosi 26 cm.

Bezpośrednio na produkcie (wewnątrz skrzyni) znajduje się przyklejona etykieta zawierająca m.in. informację: „sofa 3DL GAJA II LUX 3DL”. Do produktu załączono kartę gwarancyjną, w której zamieszczono m.in. oznaczenie „ODRODZENIE, 46-300 Olesno, ul. Akacyjowa 4”, warunki gwarancji, instrukcję dla użytkownika, schemat montażu oparcia sofy.

W trakcie kontroli nr DS.ŻN.8361.452.2018.MP.MS, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa sofy w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), uwzględniając aktualny stan wiedzy i techniki oraz uzasadnione oczekiwania konsumentów co do bezpieczeństwa tego rodzaju produktu.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych oraz przeprowadzonej próby użytkowej inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sofa może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż po rozłożeniu mebla i obciążeniu poduchy oparciowej następuje uniesienie krawędzi wewnętrznej tej poduchy do góry (oparcie składa się – wraca do ustawienia pionowego), co może spowodować upadek użytkownika na podłogę.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 z 7 grudnia 2017 r. - k. 22-32 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; szacowanie ryzyka - k. 35-41 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 11 marca 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Spółdzielnia Inwalidów „ODRODZENIE” z siedzibą w miejscowości Olesno (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy 3DL GAJA II LUX. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat ilości sztuk sofy wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także z prośbą o informację na temat liczby sof posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę, w przypadku zadecydowania przez stronę postępowania o podjęciu działań naprawczych.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 11 marca 2018 r. - k. 10-14 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 26 marca 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że od maja 2018 r. sprzedawała sofę dwóm przedsiębiorcom: Meble – Black Red White sp. z o. o. z siedzibą w Biłgoraju oraz Black Red White S.A. z siedzibą w Biłgoraju oraz że nie prowadziła sprzedaży detalicznej produktu. Strona postępowania zadeklarowała, że 17 grudnia 2018 r. otrzymała informację mailem o kontroli przeprowadzanej u jednego z dystrybutorów przez inspektorów Inspekcji Handlowej i następnego dnia podjęła działania w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez mebel, polegające na zaprzestaniu jego produkcji, wstrzymaniu realizacji zamówień i kontaktu z dystrybutorami w celu wstrzymania przez nich sprzedaży tego produktu, ustaleniu z dystrybutorami sposobu zakomunikowania zagrożenia klientom poprzez wydanie komunikatu na stronie internetowej oraz poinformowaniu pismem, opracowaniu zmodyfikowanej wersji produktu, w której wyeliminowana została wada konstrukcyjna oraz poprawieniu załączonej informacji. W odebranych od dystrybutorów sofach oparcia zostały wymienione na nowe, węższe. Strona postępowania oświadczyła, że do czasu powiadomienia klientów o zaistniałej sytuacji nie było reklamacji związanych z wadą konstrukcyjną stwierdzoną w toku kontroli, zdarzały się sporadyczne reklamacje związane z innymi kwestiami. Wraz z pismem strona postępowania przekazała zestawienia sprzedaży sof za rok 2018, zestawienie dokumentów PCE, oświadczenia dystrybutorów potwierdzających wymianę sof na zmodyfikowane egzemplarze (w formie skanów na dysku CD), mail do dystrybutorów z prośbą o zawiadomienie ich kontrahentów o zagrożeniach stwarzanych przez sofę i wzór pisma do kontrahentów, opinię rzeczoznawcy potwierdzającą, że zmodyfikowana sofa spełnia wymagania bezpieczeństwa.

Dowód: pismo strony postępowania z 26 marca 2019 r. wraz z załącznikami - k. 17-85 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 8 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że dowodem z dokumentu w postępowaniu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona za zgodność z oryginałem i wezwał ją do przekazania oryginałów lub poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii dokumentów, których niepoświadczony kopie strona przekazała wraz z pismem z 26 marca 2019 r., a także do przedłożenia oświadczeń o wymianie produktów złożonych przez dystrybutorów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 8 kwietnia 2019 r. - k. 86-87 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 24 kwietnia 2019 r. strona postępowania przekazała poświadczoną za zgodność z oryginałem kopie dokumentów, o które została wezwana pismem z 8 kwietnia 2019 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 24 kwietnia 2019 r. wraz z załącznikami - k. 88-359 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 21 maja 2019 r. Prezes UOKiK poprosił o wyjaśnienie wątpliwości związanych z oświadczeniem złożonym przez jednego z dystrybutorów, a ponadto, mając na względzie, że z przekazanego przez stronę postępowania wykazu salonów partnerskich wynikało, że strona postępowania nie zakończyła jeszcze procesu wymiany sof, wezwał ją do przekazania dowodów potwierdzających wymianę pozostałych produktów oraz podanie liczby sof, które zostały wymienione na zmodyfikowane egzemplarze, lub zmodyfikowane bezpośrednio u dystrybutorów. Ponadto organ nadzoru poprosił stronę postępowania o potwierdzenie, czy zmodyfikowała wszystkie odebrane od dystrybutorów sofy poprzez wymianę ich oparc, zgodnie z deklaracją zawartą w piśmie z 26 marca 2019 r.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 21 maja 2019 r. - k. 360-361 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 31 maja 2019 r. strona postępowania przesłała oświadczenia potwierdzające wymianę sof u dystrybutorów, wyjaśniła wątpliwości wskazane z piśmie z 21 maja 2019 r., przekazała zestawienia dotyczące wycofanych i zmodyfikowanych sof oraz oświadczyła, że wszystkie egzemplarze odebrane od dystrybutorów zostały zmodyfikowane przez wymianę oparcia na nowe.

Dowód: pismo strony postępowania z 31 maja 2019 r. wraz z załącznikami - k. 364-396 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 11 czerwca 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania upoważnienia dla pracownika, który poświadczył za zgodność z oryginałem przekazywane przez stronę postępowania kopie dokumentów. Ponadto, organ nadzoru poprosił stronę postępowania o przekazanie oświadczeń dystrybutorów potwierdzających wymianę ostatnich 3 egzemplarzy sofy pozostających na rynku, na zmodyfikowane egzemplarze.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 11 czerwca 2019 r. - k. 397-398 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 czerwca 2019 r. strona postępowania przekazała upoważnienie dla pracownika poświadczonego kopie dokumentów za zgodność z oryginałem, oświadczenia potwierdzające wymianę sof na zmodyfikowane egzemplarze oraz zestawienia sof, które zostały wymienione na nowe lub zmodyfikowane bezpośrednio u dystrybutorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 19 czerwca 2019 r. wraz z załącznikami - k. 400-405 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 15 lipca 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 7 maja 2019 r. - k. 406 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 22 lipca 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że obecnie boryka się z problemami, które zagrażają utratą miejsc pracy dla zatrudnianych osób bezrobotnych. Strona postępowania wyjaśniła, że aby uzyskać w sofie szeroką powierzchnię do spania wykonała za szerokie oparcie. Strona postępowania oświadczyła, że sofa w swoim podstawowym przeznaczeniu jako mebel wypoczynkowy była bezpieczna, dopiero po przekształceniu w pozycję do spania, jeśli użytkownik usiadł po przeciwnej stronie na skraju oparcia, co nie jest normą w użytkowaniu, mogło nastąpić podnoszenie oparcia. Strona postępowania nie otrzymała żadnych reklamacji ani uwag dotyczących tego typu przypadków. Strona postępowania wskazała, że po otrzymaniu 17 grudnia 2018 r. informacji od kontrahenta

poddanego kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej natychmiast podjęła kroki w celu wyeliminowania zagrożenia. Strona postępowania poprosiła o uwzględnienie jej zdecydowanego postępowania i szybkich działań.

Dowód: pismo strony postępowania z 22 lipca 2019 r. z załącznikiem - k. 409-410 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Spółdzielnia Inwalidów „ODRODZENIE” z siedzibą w miejscowości Olesno wprowadził sofę 3DL GAJA II LUX na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Bezpośrednio na produkcie (wewnątrz skrzyni) znajduje się przyklejona etykieta zawierająca m.in. informację: „sofa 3DL GAJA II LUX 3DL”. Do produktu załączono kartę gwarancyjną, w której zamieszczono m.in. oznaczenie „ODRODZENIE, 46-300 Olesno, ul. Akacyjowa 4”. Ponadto, w toku postępowania administracyjnego ww. przedsiębiorca potwierdził, że jest producentem sofy.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 z 7 grudnia 2017 r. - k. 22-32 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; pismo strony postępowania z 26 marca 2019 r. wraz z załącznikami - k. 17-85 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w

zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ocenie bezpieczeństwa konkretnego produktu w pierwszej kolejności mają zastosowanie szczegółowe przepisy Wspólnoty Europejskiej, odrębne przepisy polskie dotyczące bezpieczeństwa określonego produktu, a także normy krajowe, będące transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Jeśli natomiast wobec konkretnego produktu brak jest ww. przepisów oraz norm – co ma miejsce w przypadku ww. sofy - ocenę bezpieczeństwa produktu przeprowadza się z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 6 ust. 3 ustawy, w tym zgodności rozwiązań zastosowanych w produkcie z aktualnym stanem wiedzy i techniki oraz spełnienia uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa tego rodzaju produktów.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej sofy stanowiły wyniki badań organoleptycznych oraz przeprowadzonej próby użytkowej, w toku których inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sofa może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż po rozłożeniu mebla i obciążeniu poduchy oparciowej następuje uniesienie krawędzi wewnętrznej tej poduchy do góry (oparcie składa się – wraca do ustawienia pionowego), co może spowodować upadek użytkownika na podłogę (szczególnie podczas przemieszczania się na meblu, np. podczas snu) i powstania uszkodzeń ciała, takich jak urazy głowy, stłuczenia i złamania.

Dowód: Szacowanie ryzyka - k. 35-41 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać

zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek w okresie od czerwca do grudnia 2018 r. 2475 sof poprzez sprzedaż dwóm innym przedsiębiorcom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty, strona postępowania dokonała wymiany oparc 185 sof posiadanych na stanach magazynowych przez dystrybutorów, a ponadto wymieniła u dystrybutorów 329 sof na zmodyfikowane egzemplarze z nowymi oparciami (odebrane sofy również zostały zmodyfikowane przez wymianę oparc). Strona postępowania dokonała ww. działań nie tylko w stosunku do mebli posiadanych przez dwóch przedsiębiorców, którzy zakupili sofy bezpośrednio od niej, ale również wobec egzemplarzy posiadanych przez kontrahentów, którzy zakupili je od ww. dwóch przedsiębiorców.

Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. opinia rzeczoznawcy potwierdzająca bezpieczeństwo zmodyfikowanej sofy, oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu sof na stanie magazynowym lub przeprowadzonej akcji naprawczej, faktury korygujące potwierdzające zwrot sof oraz dokumenty obrotu.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sofę, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż sofa nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający go na rynek przedsiębiorca Spółdzielnia Inwalidów „ODRODZENIE” z siedzibą w Olesnie, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny.

Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał znaczną ilość (tj. 2475) egzemplarzy produktu wprowadzonych na rynek oraz fakt, że działalność związana z niebezpiecznym produktem jest głównym przedmiotem działalności gospodarczej prowadzonej przez stronę postępowania.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK przyjął fakt, że strona postępowania bardzo szybko (jeszcze przed wszczęciem postępowania administracyjnego) podjęła działania naprawcze oraz że nie poprzestała na zmodyfikowaniu sof posiadanych przez przedsiębiorców, którzy zakupili je bezpośrednio od niej, ale zwróciła się również do dystrybutorów, którzy odkupili przedmiotowe sofy od jej bezpośrednich kontrahentów. Na korzyść strony postępowania przemawia również fakt, że okres wprowadzania sof na rynek był krótki (ok. pół roku) oraz brak skarg i reklamacji związanych ze stwierdzoną nieprawidłowością.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na zestawieniach sprzedaży przekazanych przez stronę postępowania, z których wynikało, że produkt był sprzedawany po cenie 630 zł (pomijając nieliczne przypadki sprzedaży po wyższych cenach). W związku z powyższym, organ nadzoru uznał, że osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 1961 sztuk produktu w okresie maja 2018 r. do grudnia 2018 r. (uwzględniając zmodyfikowanie 514 sof na skutek przeprowadzonej akcji naprawczej) wyniosła 1 235 430,00 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 5 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie

zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek 2475 sof, zatem zasięg naruszenia był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na wysokie zagrożenia stwarzane przez produkt. Ponadto sofy są produktami, które konsumenci nabywają z zamiarem wieloletniego użytkowania, co powoduje, że liczba konsumentów narażonych na zagrożenie stwarzane przez produkt może się powiększyć. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa i podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt 1 i 2 sentencji decyzji.

- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
- 5)

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak